

○ คำสั่ง

(จ. ๒๑)

คำร้องที่ ๒๖ / ๒๕๔๔
คำสั่งที่ ๑๖๑ / ๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ระหว่าง { นายประจักษ์ แจ่มรัศมิโชติ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ๑
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๑๑/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๑๖๗๘/๒๕๔๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ความว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ โดยก่อนหน้านั้นเคยดำรงตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ฝ่ายการพาณิชย์ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ฝ่ายการพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจอนุมัติบัตรโดยสารฟรีของบริษัทหรือให้ส่วนลดค่าโดยสารแก่บุคคลภายนอกด้วย เมื่อวันที่

๗ กันยายน...

๖ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยนางสาวอรพินธ์ ปัทมลิขิตกุล ตำแหน่งผู้อำนวยการ
ตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเรื่องการอนุมัติบัตรโดยสารฟรีและ
ลดราคาสำหรับบุคคลภายนอก ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือชี้แจงไปตามเอกสารหมายเลข ๑ ท้ายฟ้อง
ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทราบเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ครั้งที่ ๔๓/๒๕๔๔ ได้มีมติว่า "ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กรรมการผู้อำนวยการใหญ่
ให้นายประจักษ์ (ผู้ฟ้องคดี) อนุมัติตั๋วฟรีและตั๋วลดราคาโดยไม่มีอำนาจจะเป็นการทำให้
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เสียหายทั้งการบริหารและด้านรายได้ เห็นควรแจ้งให้
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) พิจารณาโทษกรณีขัดคำสั่งฝ่ายบริหาร ดำเนินการสอบสวน
เพื่อชี้แจงทางแพ่ง และดำเนินการลงโทษตามควรแก่กรณี รวมทั้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ไปจัดเตรียมข้อมูลรายละเอียดฯ สำหรับชี้แจงให้ประชาชนหรือผู้สนใจทราบ" ปรากฏตาม
เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๒ ต่อมา หนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวรายละเอียดตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ดังกล่าว โดยอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือไปยังบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)
เพื่อให้ดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้นแล้ว มติของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเนื่องมาจากการตรวจเงินแผ่นดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการไม่ชอบด้วย
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๓
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย
ขอให้พิพากษาบังคับต่อไป

๑. สั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔๓/๒๕๔๔
เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

๒. สั่งเพิกถอนรายงานผลการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่นำเสนอ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา

๓. สั่งเพิกถอนการดำเนินการทั้งปวงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้กระทำ
ต่อบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ในเรื่องการอนุมัติบัตรโดยสารฟรีและลดราคา และ

๔. สั่งเพิกถอนหนังสือที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปยัง
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ในเรื่องการอนุมัติบัตรโดยสารฟรีและลดราคา

ศาลปกครองกลางได้พิจารณาคำฟ้องแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเฉพาะ

/มาตรา ๔๖...

มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ที่จะมิตเกิดเกี่ยวกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอนุมัติให้บัตรโดยสารฟรีและลดราคา โดยไม่มีอำนาจทำให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เสียหาย และมีหน้าที่แจ้งมติดังกล่าว ให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้รับการตรวจทราบเพื่อดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้ แต่มติดังกล่าวไม่มีผลผูกพันให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ในการดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนแต่อย่างใด มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่กระทบถึงสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้เดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ สั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๕ ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามฟ้อง เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ตามกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ หลายประการ กล่าวโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคำฟ้องคดีนี้ เช่น มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แต่อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็เพียงแค่ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แล้วแจ้งผลของการตรวจสอบให้หน่วยงานผู้รับการตรวจสอบทราบเพื่อดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนต่อไปเท่านั้น มิได้มีผลบังคับเด็ดขาดให้ผู้รับการตรวจสอบต้องปฏิบัติตามผลของการตรวจสอบที่ได้รับแจ้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือที่ ๒ แต่อย่างใด ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่กล่าวในคำฟ้องถึงหากจะมีขึ้นจริง ก็ไม่มีผลบังคับให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ต้องดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีตามมตินั้น การจะดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เป็นเรื่องที่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จะพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนั้น ตามคำฟ้องก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้แจ้งผลการพิจารณาตามมตินั้นให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ทราบเพื่อดำเนินการอย่างใดกับผู้ฟ้องคดีบ้าง ทั้งไม่ปรากฏว่าบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้นำมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาดำเนินการอย่างใดกับผู้ฟ้องคดีอีกด้วย กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำฟ้อง

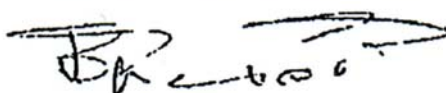
/เป็นเหตุ...

เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครอง และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น เป็นการชอบแล้ว

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา

นายปรีชา พานิชวงศ์

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายดำริ วัฒนสิงห์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม ศันสนากม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายหิสาภูมิ วิจิตรวิริยกุล

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสวัสดิ์ วัฒนายากร

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

